

[Alice Hedegaard]

Den såkaldte uropatrolje må i hvert tilfælde siges at leve op til sit navn. Hvis man har oplevet den i aktion ved uden egen skyld at befinde sig dér, hvor den kommer, vil man forstå dens ringe popularitet.

Det er ulykkeligt, hvis politiet bliver en stat i staten. Det må vi med alle kræfter forhindre. Politiet skal stadig huske på, at det er befolkningens beskytter, det betales af borgerne for denne opgave, og det er selv borgerne i dette land. Derfor må vi ikke acceptere, at nogle ofte unge og uerfarne betjente ødelægger politiets renommé. Det er også skadeligt for tillidsforholdet mellem befolkningen og politiet, når politiet straffer selvbestalt, hvad enten det er ved bøder eller ved korpelig straf. Vi har hørt og set mange eksempler på, hvordan anholdte personer har været forslået, men til trods for lægeerklæringer og advokatbistand får disse forslåede anholdte aldrig deres sager godkendt. Det svækker tilliden og nedbryder retssikkerheden.

Vedrørende dette stigende antal kvæstede arrestanter henviser ministeren til retsplejelovens § 758, der siger, at anholdelse skal foretages så skånsomt, som omstændighederne tillader. Det må ganske vist være et fortolkningsspørgsmål, men paragraffen er formentlig udformet med det sigte, at de overgreb, vi helt konkret har kendskab til, må anses for forbudte, og de, der overskrider retsplejeloven på denne måde, bør afskediges fra politiet.

Ministeren oplyste forleden, at de livsfarlige blokadegreb ikke mere måtte indøves hos politiet. Man kunne have ønsket, at man samtidig havde indført, at disse grebs udførelse ville medføre øjeblikkelig afskedigelse. Men nok et af de mest modbydelige midler, der benyttes mod mennesker, er politihundene. Når de pudes på en større flok mennesker, bider de i dem, der er nærmest, uanset om de pågældende har gjort noget. Det er nærmest uanstændigt og hører ingen steder hjemme i et civiliseret samfund.

Vi havde i søndags endnu et tilfælde af disse hundes vilde overfald på nogle unge mennesker i Hedehusene. Hvorvidt disse unge mennesker havde forbrudt sig eller ej, skal jeg ikke afgøre, men den behandling, de fik, bør fordømmes.

Mandag den 16. ds. offentliggjorde Ekstra Bladet en kundgørelse fra rigspolitichefen,

som åbenbarede et nært samarbejde med militæret og civilforsvaret. Da man må formode, at de omtalte kundgørelser, som betegnes som værende fortrolige, er korrekte, må det i samfundets interesse være på høje tid, at der offentligt redegøres for disse planer. Det må være påkrævet, at retsudvalget og dermed folkettingen får fuld indsigt i disse planer om militærets hjælp og assistance til politiet. Det er yderst foruroligende, at rigspolitichefen og andre kan omdanne vort politikorps og forberede en slags politistat, uden at disse planer kendes af offentligheden, og uden at de folkevalgte har nogen som helst indflydelse på så alvorlige og uhyggelige planer. Jeg håber, at et enigt folketing vil kræve, at vi får indsigt i disse planer og dermed mulighed for at ændre dem.

Som omtalt i mit indlæg mener retsforbundet, at landbetjentenes arbejde og deres tilstedeværelse i de mindre samfund er så vigtig, at vi fremsætter følgende:

Forslag om motiveret dagsorden.

»Idet folketinget henstiller til regeringen at overveje en decentralisering af politikorpsnet ved at genoprette landbetjentstillinger, går tinget over til næste sag på dagsordenen.«

Første næstformand (Erlendsson):

Der er nu fremsat følgende forslag om motiveret dagsorden: (se ovenfor). Også dette forslag indgår nu i forhandlingen.

Steen Folke (VS):

Når jeg tager ordet som ordfører for partiet, er det kun for at sige nogle ord om nogle afgrænsede delproblemstillinger inden for rammerne af det ret omfattende emneområde, som vores samlede forespørgsel drejer sig om.

I forbindelse med ændringen af retsplejeloven sidste forår stillede VS nogle forslag, som vedrører de forhold, vi diskuterer i dag, nogle forslag, som endda er blevet aktualiseret siden, og som der derfor kan være grund til at drage frem.

Vi foreslog, at tilsynet med varetægtsarrestanters behandling og med forholdene i arresthusene dels fik en ændret sammensætning fra politiske repræsentanter til repræsentanter for de indsatte og for KRIM, dels